

В УКРАЇНІ ДОРОЖЧАЮТЬ ОСНОВНІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ

» **Ц**іни на деякі овочі щоденного споживання - капусту, моркву, картоплю – зростають і зростають навіть у місяці, коли традиційно відбувалося їхнє сезонне зниження. Дорожчають хліб, масло, молоко, а український твердий сир вже коштує більше, ніж деякі сорти імпортного. Крім того, ціни на м'ясо сягнули рекорду за останні десять років.

ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ ФСТ «КОЛОС»

РАЗ РЕФОРМА, ДВА РЕФОРМА -БУДЕ ПІ-СЕНЬ-КА...

» ТАК КАЖУТЬ ПРИХИЛЬНИКИ «КАМ БЕКУ» В НЕДАЛЕКЕ МИНУЛЕ, КОЛИ ПРЕЗИДЕНТ ЩЕ НОМІНАЛЬНО НОСИВ СВОЄ СКРОМНЕ НАЙМЕНУВАННЯ, А НАСПРАВДІ БУВ МАЙЖЕ ЦАРЕМ-БАТЕЧКОМ, БОГОМ-ОТЦЕМ І ВЖЕ ТОЧНО ОСНОВОПОЛОЖНИКОМ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ.

Відомі події 2004-2005 року спонукали тодішніх «молодших батьків» раптом зажадати термінової «європеїзації» життя. «Помаранчева» революція поставила під загрозу не тільки величезні активи і банківські рахунки, але й саму безпеку та свободу опальних можновладців «кучмівського» гнізда. Аби не заплатити за власними зачісками та русими головами, «герої вчорашніх днів» ініціювали розподіл непомірних повноважень українського Президента на трьох: на Гаранта, Верховну Раду та Прем'єра. Так біло-блакитні унеможливили гіпотетичні репресії щодо власних персон, тим самим розбалансувавши процеси нормального державотворення. Майже шість років по тому «персони» самовіддано берегли від «узурпації» свої конституційні здобутки, допоки на їх базі не перемогли на останніх президентських перегонах і не осіддали найвищі стільці політичного пантеону України.

Осіддали, освоїлися, і раптом зрозуміли (наче грім серед ясного неба), як доти помилялися (ім вже ніщо не загрожує). Тому наразі ми, кажуть, готові... ні, не відповідати за події п'ятирічної давнини, а повернутися в минуле на білих конях і з коронами на головах (нехай тепер бояться інші). Що для цього потрібно? Дрібниці. КСУ має розпочати розгляд справи про правомірність ухвалення нової редакції Конституції 2004 року. Порушення процедур під час того форс-мажорного ухвалення визнають юристи й політики від усіх політичних таборів, але наразі пісенька не про це. Не про юриспруденцію чи легітимізацію – про моральність.

Почнемо з того, що в нових умовах всі «фігуранти» заспівали інакше. Не може бути «правильно» чи «неправильно» в залежності від ситуації. Перше, зазвичай, на віки вічні, а друге – у піч, як казав свого часу незабутній професор Преображенський.

Але нашому політбондуну виявилось й цього замало. Визначити правомірність останньої Конституції, на думку теперішніх можновладців, повинні ще й правильні судді Конституційного Суду. Звісно, донецькі молодці без помаранчевих плям на репутації. Тому з подачі вірного президентського спікера Литвина, трьох колишніх «законників» звільнили, так би мовити, за власним бажанням, а на їхнє місце посадили вірних соратників без страху й докору.

От і маємо гарненьку конфігурацію: голосуй – не голосуй, все одно отримай... «як тато сказали». Один тільки сивочолий экс-спікер не впав у ситуативну забудькуватість. Олександр Мороз не змінив переконань. Як тоді вважав, що Президенту «дулю під ніс» замість диктатури, так і тепер від своєї дулі не відмовляється. Нещодавно оприлюднив відкритого листа до Януковича, в якому відкидає думку про незаконність конституційних змін 2004 року, критикує стилі президентів Кучми та Ющенка (як авторитарний та бездарний), і пропонує Гаранту не скасовувати, а провадити далі політичну реформу, максимально розширивши повноваження, відповідальність, владні ресурси і статус органів місцевого самоврядування.

Звісно, Президенту для повного щастя потрібні зовсім не поради «пенсіонерів», але у пересічного загалу морозівська твердолобість зумовила хвилю призабутої поваги до відставних соціалістів. Акцію

ж повернення «урізаних» президентських повноважень обставили у кращих традиціях московських політтехнологів – однобічно й беззаперечно.

«Перший Національний» канал вів пряму трансляцію з засідання Конституційного Суду і запросив коментаторів, які пояснювали недолугим глядачам всі перипетії дійства. Формат – досі небачений на державному каналі. Оглядачі всіляко наголошували, що таким чином громадяни «реалізують своє право на судовий захист», а втім, була показана лише відкрита частина засідання – промови прихильників відміни політреформи 2004 року. Схоже, представників коаліції не хвилюють правові колізії повернення до Конституції 1996-го. Не зачіпає, що цілий пласт національної історії разом із теперішньою Верховною Радою та Президентом умить опиняться поза законодавчим полем. Вже нині політики і юристи пропонують різні варіанти подолання майбутньої конституційної кризи. Серед них: визнання порушень судом, але збереження чинної Конституції. Або ж повторне внесення змін до КУ, дотримуючись усіх належних процедур. Однак, схоже, правлячій політичній силі не до «післямов». Її представники кажуть, що Конституція 1996 року була найкращою за всі часи новітньої української історії. А тому – геть моральність, здоровий глузд і світову спільноту! Хай живе Віктор Янукович – !

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

P.S. 1 жовтня 2010 року Конституційний Суд України одногослосно підтримав відміну конституційної реформи 2004 року (хто б сумнівався).

- Сталося! – радісно проголосили коаліціанти.

- ГКЧП та диктатура! – драматично вторила опозиція.

А що вибирає шанований читач?

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГПУ»

ІНОДІ КРАЩЕ ЖУВАТИ, НІЖ ЖАРТУВАТИ

» У цьому номері ми започатковуємо постійну газетну рубрику, спрямовану на

Жартувати, як відомо, - не поле перейти. Треба мати хист. А щоб показувати власні жарти на публіці в неоднозначному жанрі «стендап комеді», потрібно ще й неабияке зарозуміння. Учасники прем'єрного гумористичного шоу «ГПУ» на «1+1» мали трохи хисту (не дуже багато), а от зарозумілості – хоч відбавляй. В ідеалі програма повинна була б сипати веселими жартами, несподіваними приколами, плітками, змішаними на правді, дружнім стьобом Потапа, Горбунова, Дяді Жори та Богдановича. Проте... Маємо нудну розмову ні про що. Навіть відрозуміти жарти «нижче пояса» не додали перцю до притягнутого за вуха гумору відносно подій, які всі давно вже «взули і забули».

національний телефір як такий, і окремі знакові проекти провідних українських телеканалів, аби донести до читачів власні суб'єктивні враження від побачених «нетлінних шедеврів». Звісно, цю шляхетну справу сам Бог велів розпочинати якщо не з себе, то хоча б із аббревіатурного тезки – гумористичної програми «ГПУ» («Говорить і показує Україна») на «1+1». У п'ятницю (1 жовтня) ми героїчно дочекалися ночі, щоб послухати-побачити звитяги «плюсового» шоу-мена Горбунова і К⁰. Сказати чесно – краще б не чекали.

Методологія подібного сценарію більш-менш зрозуміла. Хлопці позгадували купу старих приколів і увіпхнули їх у попередньо сплановану фабулу. Або навпаки, фабулу втискували в свої «холості» теревені. Хай там як, а результат нічого спільного з комедійним шоу не мав, та й не міг мати. Адже формат широко розрекламованого «ГПУ» – третьосорт-

ний відстій, що був у використанні спочатку на дикому Заході, а потім на дикому Сході («ПрожекторПересХілтон»). А ми, як завжди, «позаду планети всієї».

Найгірший вигляд мав Дядя Жора (проте, як завжди). Потап на своєму рівні (йому краще б реп «штовхати»), Богданович говорив небагато, та й не «по горобцях». Побачив три

«Я вбачаю в цьому недоброякісну господарську діяльність», - заявила перший заступник голови Нацради Оксана Головатенко. За її словами, тема інтерактивних ігор нещодавно обговорювалась і на засіданні тимчасової слідчої комісії Верховної Ради.

ЗМІ не раз писали про горезвісні «вгадайки» - так звані вікторини, у яких телеглядачам пропонують скласти з літер якесь простеньке слово. Тих, хто вгадав, просять зателефонувати до студії. Проте на них чекає невдача: дзвінок, звісно ж, платний, а випускати правильну відповідь в ефір ніхто не збирається. З екрану лунають відповіді підставних «гравців». Наївних громадян тримають на лінії кілька хвилин, у такий нехитрий спосіб заробляючи гроші.

ЧИ ЗАЛИШАТЬСЯ

ВЕФІРІ

«ТЕЛЕЛОХОТРОНИ»?

» Минулого тижня Національна рада з питань телебачення і радіомовлення оголосила про намір заборонити на ТБ «інтерактивні ігри» і ворожіння.

Переважно на цю вудку потрапляють неповнолітні та люди поважного віку. За оцінками експертів, «телевізійний лохотрон» перетворився на індустрію з вилучення грошей із кишень надміру довірливих глядачів.

З боротьбою проти телешахрайства пов'язана ще одна цікава історія. 16 червня цього року Верховна Рада вже розглядала питання про інтерактивні ігри на ТБ. Зрештою, 393 (!) народні депутати проголосували проти закону, що спрямований на заборону подібних ігор. Фактично, цим представники закону погодились на шахрайство. Отже, боротьба Нацради з телелохотронами, на жаль, є фарсом - банальною імітацією бурхливої діяльності.

Анатолій ЦЕКАВИЦЬКИЙ

позитивні моменти: Горбунов дуже правдоподібно зображував сексуальну меншину, дівчинка Оленка звабливо гуляла туди-сюди (слава Богу, мовчки) з дитячими повітряними кульками над головою (коли посилала в камеру повітряний поцілунок - тягнула на тверду «4»), колишній президент Швейцарії (той, що влаштував веселу істеріку в швейцарському парламенті) справді трохи розбурхав розчаровану аудиторію «1+1» (тільки йому - «4+»). Зовсім зайвим здавався запрошений гість Козловський. Співак протягом програми тупо промовчав сумнівну роль, недоречно посміхаючись лише примітивним жартам щодо свого прізвища.

А взагалі враження гніткіче, ніби даремно просидів перед екраном півгодини неповторного життя. Одразу згадав «бородатий» анекдот про наркомана, до якого у двері постукали міліціанти.

- Хто там? - поцікавився братан.
- Відчиніть, міліція. Хочемо поспілкуватись.
- А скільки вас? - не вгамоується молодик.
- Четверо...
- Ну так йо... Там за дверима собі й поспілкуйтесь.

Отже, загальна оцінка прем'єри - «3+». Ні-ні, чого це мене на добродичність потягнуло? Просто - «3», без жодних плюсів.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ШНОБЕЛІВСЬКА ПРЕМІЯ ЗНАЙШЛА СВОЇХ ГЕРОІВ

» У Гарвардському університеті США відбулося вручення XX щорічної Шнобелівської премії, яку отримують за найбезглуздіші наукові відкриття. Цього разу відзнаки удостоїлися фахівці, котрі рекомендують носити шкарпетки поверх взуття, лягати замість анестезії лікуватися американськими гірками. Як пояснюють організатори, премію присуджують за наукові досягнення, що «спочатку викликають сміх, а потім примушують замислитися».

Шнобелівську премію в галузі медицини отримали голландці, які запропонували лікувати астму катанням на американських гірках. Не менш «корисним» було відкриття групи британських учених з Keele University, які довели, що лайки і прокльони знижують чутливість до болю.

Премія в галузі охорони здоров'я була цьогогоріч вручена американцям - журі присудило її департаменту здоров'я та безпеки в промисловості міста Форт Детрік у штаті Меріленд. Його учені довели, що мікроби «прилипають» до борід учених-мікробіологів під час роботи в лабораторіях. Ретельне промивання зменшує кількість бактерій, але все ж не в достатній мірі, тож бородаті мікробіологи стануть небезпечні для тих, хто з ними контактує. Дослідження проводилося з використанням манекенів з бородами із натурального волосся.

Найважливіше відкриття з менеджменту - організації стають більш ефективними, якщо співробітники в них отримують службові підвищення методом випадкової вибірки. Автори - троє італійських вчених, які змогли довести своє відкриття математично.

У конкурсі також брала участь українка, доктор Олена Боднар, що минулого разу отримала премію в галузі охорони здоров'я за «надзвичайний бюстгальтер», який в лічені секунди перетворюється відразу на дві захисні респіраторні маски, прикрашені мереживами.

Лауреатів премії відбирають з-поміж п'яти тисяч номінантів. Всі квитки на церемонію вручення двадцяті «шнобелівки» були розкуплені заздалегідь.

МОСКВА БЕЗ КЕПКИ, КИЇВ БЕЗ ГОЛОВИ

» ТЕ, ЩО ТАК ДАВНО ОБГОВОРЮВАЛИ НА РОСІЙСЬКИХ ТЕЛЕКАНАЛАХ, НАРЕШТІ СТАЛОСЯ. МЕР ЛУЖКОВ ДОЧЕКАВСЯ ВЛАСНОЇ ВІДСТАВКИ ЗА ФОРМУЛЮВАННЯМ: «У ЗВ'ЯЗКУ З ВТРАТОЮ ДОВІРИ ПРЕЗИДЕНТА...».

Такий «випад» Кремля беззаперечно свідчить про зміни «рози вітрів» над російською столицею. Білокам'яна вісімнадцять років поспіль терпіла жадливі кепки свого знакового мера. Саме в мерському кріслі Лужков перетворився з маленького «гідкого каченяти» на справжнього монстра євразійського політикуму, який дозволяв собі пхати носа в міждержавні стосунки, дружити з окремими президентами (наприклад Нурсултаном Назарбаєвим), ставити на ноги домінуючі політичні сили (наприклад партію ЄР), забудовувати Москву силами дружини (звісно, не руками Олени Батуриної, а її мільярдними капіталами).

Лужков багато років виступав як самостійний політик, який не питав думки президента Росії, а «рубав» правду-матку по-лужковськи, з плеча й через колоду. Так свого часу пан Юрій навіть потрапив у немилість до попереднього президента України, публічно задекларувавши бажання відокремити від України Севастополь (теж, напевно, силами дружини) разом із передмістями (півостровом

Крим) на користь Москви і москвичів. І от кілька місяців тому три провідні російські телеканали почали, як кажуть футболісти, «труїти» лису голову Лужка й «тицяти» в його кепку замовною аналітикою на тему: «Яке ж воно нікчемне, це «Л».

Досвідчені політики одразу відчули запах смаженого, що густо полився з Кремля в напрямку червоного будинку Московської міськради. От тільки про причини трохі посперечалися. Чи то набрид Лужков Медведєву зі своїм знавчим самодурством, чи його дружина погано пофарбувала будинки навколо ГУМу, чи просто кепки вийшли з моди (колись так само сталося з «жиринівками»). Однак згадувана вище пані Батурина з цього приводу має власну думку. Вона вважає, що відставка чоловіка є нічим іншим, як загостренням класової ворожнечі між... кланами Путіна та Медведєва. Мільярдерша наголошує - Лужков ніколи (крім одного разу, але це було давно) не зазіхав на президентство. Проте він і не приховував, що в майбутній колотнечі кремлівських «карликів» тягнутиє «мазу» за теперішнього прем'єра. Напередодні ви-

борів російський псевдогарант не хотів закрити очі на відверту пропутінську позицію «кепки». Для того, аби позбутися принизливої приставки «псевдо», Медведєву потрібна 10-мільйонна Москва з її фінансовими, медійними та політичними ресурсами. Ось вам і причина, а де зачіпка? Боже, хіба в Азії це проблема? До речі, Путін прокоментував відставку соратника традиційно, по-азійськи. Мовляв, я не я, і хата не моя, а рішення ухвалював Медведєв. Щось у них там «не зрослося», хоча в мене, як і у Путіна, до Лужкова жодних претензій.

Звісно, російське законодавство допускає такий президентський аргумент, як «ти мені не подобається...». Тож Лужков пішов. З мерії, зі створеної власноруч партії «Єдина Росія», із президентського серця, тільки не з великої політики. Знаючи волячу впертість экс-мера, Медведєву на майбутніх виборах не позаздриш. «Кепку» картинкою військових кораблів на тлі Чорного моря не залюбаєш. Звісно, можна на сто років запроторити його до буцегарні, як колись Ходорковського; витурити з країни як Березовського, або влаштувати, не приведе Господи, нещасний випадок «на будівництві». Тільки от Лужков не Ходорковський, не Березовський і точно вже не гайдаївський Шурик із «Операції «І». Він сам зник «за пояса затикати», а тому паралелі тут недоречні. Тим більше з нашим «луноликим» головою, який «де-юре» все ще ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ, але «де-факто» - просто Черновецький, до того ж у відпустці. І давно. З того часу, як до нього приставили колишнього міністра ЖКГ пана Попова. Саме він виконує в Київграді невдячну місію фактичного «відповідача» за всіх зустрічних-перестрічних із молодію команди «брата Леоніда», один за всіх шурхотить «вічним черговим по аеродрому». Хоч у нашому конкретному випадку точніше було б «по космодрому». Що вдієш, як сказав національний класик: «У кожного своя правда і свій шлях широкий...».

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

В УКРАЇНІ ДОРОЖЧАЮТЬ ОСНОВНІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ

» ПРЕМ'ЄР АЗАРОВ ДОРУЧИВ УРЯДУ РОЗРОБИТИ ПРОГРАМУ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ. У ТОЙ САМИЙ ЧАС ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНСЬКОЇ АГРАРНОЇ КОНФЕДЕРАЦІЇ, ГОЛОВА РАДИ ПІДПРИЄМЦІВ ПРИ КМУ ЛЕОНІД КОЗАЧЕНКО ЗАПРОПОНУВАВ ВВЕСТИ АДРЕСНІ ПРОДОВОЛЬЧІ КАРТКИ. НАТОМІСТЬ ЕКСПЕРТИ ВВАЖАЮТЬ, ЩО УРЯД БІЛЬШЕ ДОПОМІГ БИ, ЯКБИ СТВОРИВ СПРИЯТЛИВИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ ДЛЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ ТА ПРОЗОРИ ПРАВИЛА ГРИ НА АГРАРНОМУ РИНКУ. ТОДІ ПРО ПРОДОВОЛЬЧУ БЕЗПЕКУ ПОДБАЛИ Б САМІ ВИРОБНИКИ. А ПОЛІТИКИ ВВАЖАЮТЬ, ЩО АЗАРОВ ПЕЧЕТЬСЯ ПРО РЕЙТИНГ.

У кризовий 2009 рік, упродовж якого українська економіка скоротилася на 15%, а промисловість - майже на третину, сільське господарство залишалося єдиною галуззю, що продовжувала зростати.

Водночас український аграрний ринок постійно потерпає або від короткотермінових дефіцитів гречки, цукру чи олії, або від таких багаторічних тенденцій як занепад тваринництва, що призвів до різкого скорочення виробництва молока та м'яса в Україні, а відтак, до стрімкого зростання цін на молочні продукти, сири та ковбаси.

Ціни на деякі овочі щоденного споживання - капусту, моркву, картоплю - зростають і зростають навіть у місяці, коли традиційно відбувалося їхнє сезонне зниження. Дорожчають хліб, масло, молоко, а український твердий сир вже коштує більше, ніж деякі сорти імпортного. Крім того, ціни на м'ясо сягнули рекорду за останні десять років.

От і маємо! Це в країні, що колись була житницею Європи, а тепер змушена мало не експортувати зерно та

інші продукти харчування з-за кордону, бо вітчизняна продукція виявляється неконкурентоздатною. В чому ж причина?

Прем'єр-міністр Микола Азаров каже, що вирішення проблеми має стати загальнонаціональна програма з продовольчої безпеки України, яка б дозволила стабілізувати ціни на сільгосппродукцію.

Провідний експерт УкАгроконсалтингу Ольга Мозгова вважає, що розвитком інфраструктури, обсягами виробництва і рівнем цін можуть і повинні опікуватися самі виробники, які краще знають, скільки і яких ссвищ, холодильників чи елеваторів потрібно для збереження і переробки врожаю. А от уряд мав би допомогти аграріям не черговою програмою, а створенням умов для розвитку галузі, зокрема, і фінансових: «Незважаючи на несприятливі погодні умови, ми виростили непоганий врожай. Здавалося б, ми можемо забезпечити себе (і не тільки) і хлібом, і до хліба. А насправді постає питання збільшення

ціни на харчі. Мабуть, у цьому і треба шукати недоліки політики уряду щодо аграрного сектору».

Експерти так пояснюють причини зростання цін на основні категорії продуктів: «Тиск влади на приватний бізнес, стягування податків авансом, призначення податку (коли у підприємця не приймають звіт, поки він не вкаже потрібну інспектору суму), неповернення ПДВ, відверте здирництво чиновників - причина того, що підприємець (у сільськогосподарській сфері - авт.) думає не про розширення виробництва у відповідь на ринковий попит, а про те, щоб взагалі вижити!»

Тим часом середня українська родина вже витрачає на харчі до 40% свого доходу, а відтак, цілком логічно, що падіння рейтингу Президента Віктора Януковича співпало у часі з підвищенням цін на харчі, яке почалося влітку цього року. За сучасних умов кроки уряду Азарова нагадують дежавю, адже втручання в ринок і ручне його регулювання є нічим іншим як передвиборчою боротьбою за повернення рейтингу в обмін на здешевлення продуктів харчування. Політичні експерти називають причиною постійного зростання інфляції, навіть за умови поліпшення ситуації на сільськогосподарському ринку, «популістську політику уряду, що роздає гроші своєму електорату за рахунок того, у кого їх простіше взяти, тобто за рахунок виробника». Причому «ця політика зовсім не залежить від прізвища Прем'єра»...

Юлія БОЯРСЬКОВА

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 14 жовтня 2010 року о 10-00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19. Тел./факс: (44) 454-70-71. ПИТАННЯ ПОРЯДКУ ДЕННОГО:

Розділ перший

I. Про видачу ліцензій на право провадження господарської діяльності зі зберігання природного газу та транспортування природного та нафтового газу магістральними трубопроводами ДАТ «ЧОРНОМОРНАФТОГАЗ».

II. Про видачу ТОВ «ГДРОЕУРС-К» ліцензії на право провадження діяльності з виробництва електричної енергії.

III. Про видачу ТОВ «ЕНЕРГІЯ ХХІІ» ліцензії на право провадження діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлювальних джерел енергії, виданої ТОВ «ЦУКРОВИЙ ЗАВОД „ЛУКА“».

IV. Щодо анулювання ліцензії на право провадження діяльності з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлювальних джерел енергії, виданої ТОВ «ЕНЕРГІЯ ХХІІ».

V. Щодо анулювання ліцензії на право провадження діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом, виданої ЗАТ «ЕНЕРГЕТИЧНИЙ АЛЬЯНС».

VI. Про затвердження тарифу на виробництво теплової енергії ТОВ «Енергія ХХІ».

VII. Про внесення змін до джерел фінансування інвестиційних програм та структур тарифів на 2010 рік ліцензіатів з передачі електроенергії місцевими (локальними) електричними мережами та з постачання електричної енергії за регульованим тарифом.

VIII. Про внесення змін до постанови НКРЕ від 15.04.2010 №378 «Про затвердження деяких економічних коефіцієнтів нормативних технологічних витрат електроенергії в електричних мережах ліцензіатів з передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами для I та II класу напруги».

IX. Про схвалення проектів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проектів регуляторних актів на 2010 рік.

Розділ другий.

Різне.

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що відкрите засідання Комісії відбудеться 8 жовтня 2010 року о 10-00 (замість 7 жовтня, про що повідомлялося раніше) за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19, тел.: (44) 454 7071.

ФАЛЬСИФІКАЦІЯ ВИБОРІВ – ЦЕ НЕ БОЛЯЧЕ...

» ПАМ'ЯТАЄТЕ СИМПАТИЧНОГО ГОРБУНА З КІНОШЕДЕВРА ГОВОРУХІНА «МІСЦЕ ЗУСТРІЧІ ЗМІНИТИ НЕ МОЖНА»? НАПЕВНО ПАМ'ЯТАЄТЕ. ОСОБЛИВО ЙОГО ПРИВАБЛИВУ ПРОПОЗИЦІЮ ЩОДО БЛИЗЬКОГО МАЙБУТНЬОГО ТОВАРИША ШАРАПОВА: «МИ ТЕБЕ НЕБОЛЯЧЕ ЗАРІЖЕМО. Р-РАЗ, І ТИ ВЖЕ НА НЕБЕСАХ».

Точнісінько так кілька місяців тому втішав «пошарпану» українську опозицію нардеп Олександр Єфремов. Мовляв, не хвилюйтеся, панове, все під контролем... у регіоналів. І вони не збираються робити вам боляче – р-раз, і блоки «канули в Лету»; р-раз, і маєте змішану виборчу систему; р-раз, і ви всі в глибокому офсайді (на небесах). Кілька разів по «р-разу» і... нічого особливого не сталося. Всі лишилися живі та здорові. Проквотнули без зайвого драматизму. Настрахані попереднім фіаско «лузери» в унісон ловили дрижаки. Під ногами горіла земля, а до майбутніх місцевих перегонів потрібно було ще дожити. Дожили, не згоріли (майже всі).

Осіньна прохолода придушила аномальну літню спеку. Де-

мократи нарешті перепочили, згадали про самоврядування, замислилися і... хором заплакали на всю Європу. Гвалт! Батьківщина в небезпеці. Рятуйте! Фальсифікація наступає! Ну то й що? Чого рюмсати? Раніше цього не бачили? Спеціалісти нараховували сім можливих сценаріїв від ПР (до Остапа Бендера, звісно, трохи не дотягують, але теж непогано), які дозволять майже законно залишити конкурентів «із носами».

По-перше, процедура підрахунку. Здавна відомо, що підрахунок в Україні важливіший за голосування. Наразі дев'ять із 15 членів ЦВК представляють Партію регіонів та її союзників. Відповідно в усіх територіальних виборчих комісіях коаліція здобула 1028 керівних посад

(ПР - 464, Народна партія - 311, Комуністична партія - 253), а опозиція – лише 477.

Наступний варіант – «повзуча регіоналізація». Це коли на партійні кошти перекуповують знакові постаті на місцях, або за гроші «донецьких» підтягують до ПР не дуже принципових мажоритарників (з тих,

кому на хліб з кав'яром трохи не вистачає). А ще «єфремовський» закон дозволяє рахувати голоси без наявного кворуму в комісіях і вносити зміни до списків виборців у переддень голосування. Ідеальна ситуація для кидання «лівих» бюлетенів.

Ну і, звісно, давно апробований регіоналами метод клонування політичних опонентів – ідеальна комбінація, що дозволяє відтягнути на «двійників» частинку антагоністичного електорату. Власне, менш ніж за місяць до місцевих виборів всі козирі сховані в рукавах ПР-івських «тузів» - «простих донецьких хлопів» у традиційних крокодилячих мештах. Слінява інтелігенція з демократичного табору знову спромоглася лише на гучну заяву в байдужу європейську далечинь. Відкритий лист до світової спільноти підписали лідери опозиційних УНП, Народного руху, НУ-НС, Європейської партії, «Української платформи», «Громадянської позиції», «Батьківщини», ПРП та Партії захисників Вітчизни. «Ми звертаємо увагу на те, що було б неправильним визнавати чесними вибори, які відбуваються за

такою схемою. Однак ми свідомі того, що хід українських виборів повинні вирішувати українці, і тому пропонуємо законопроект для невідкладного внесення змін до закону про вибори», - зазначено у зверненні. Сказано – зроблено: 29 вересня опозиція оприлюднила законопроект змін до закону про місцеві вибори. Європа поки що сонно спостерігає здалеку за українськими проблемами. Її своїх вистачає. Тамтешні пролетарії «задовбують» страйками, відмовляючись працювати за мізерну (після скорочення) платню. Східноєвропейці розхитують демократію проазійськими маніпуляціями (чого доброго розхитають). Он, їхній політолог Фесенко про це постійно віщає. «Майбутня кампанія стане тестовою для демократії. Або конкурентність виборчого процесу вистіє, або ми скотимось до так званої керованої демократії», - резюмує відомий експерт. От тільки пересічному українцеві на демократію наплювати хоч із Говерли, хоч із терикона шахти ім. О. Засядька. Нам вона не боляче, а тому її фальсифікація не муляє.

Олесь М'ЯСНИЙ

В ЄВРОПІ

Хвиля масштабних маніфестацій та страйків проти впровадження антикризових заходів і скорочення витрат на соціалку прокотилася від Атлантики до українсько-польського кордону. Культурні люди вийшли на вулиці захистити власні права в Бельгії, Іспанії, Греції та Словенії. Гасла незмінні: «Ні» скороченням держбюджету, заморожуванню зарплат, урізанню соціальних виплат». Спостерігачі видирають на собі волосся. Цілий материк перебуває на порозі соціального вибуху. Від 60 до 100 тисяч демонстрантів пройшли Брюсселем повз штаб-квартири європейських політичних і економічних інститутів, аби продемонструвати своє невдоволення політикою Євросоюзу. У мадридському передмісті Хетафе, розганяючи пікет біля авіаційного підприємства, правоохоронці застосували вогнепальну зброю. Тільки у столиці Іспанії заарештовано не менш як 30 страйкарів. Десятки дістали поранення. У Словенії майже половина працівників бюджетного сектору страйкує. У Греції міський транспорт працює з перебоями. Працівники державних лікарень на добу припинили роботу.

В УКРАЇНІ

Тим часом в Україні – тиша й порядок, ніби всі задоволені долею. Ніби й справді - «жити стало краще, жити стало веселіше» (як жартували товариш Сталін та товариш Азаров). Муляє одне - що за фігня така (нехай вибачає інтелігенція): наші люди що, готові вмерти з голоду «за покращення життя вже сьогодні»? І ще, куди дивляться національні профспілки? Нам все життя розповідали (і влада, і співачка Руслана, і наша природна меншовартість), що ми дурні, нецивілізовані, дикі і, взагалі, маємо те що маємо. Мовляв, карма така – українська. А європейці тихі, лагідні, чесні, на тротуари не плюють і сміття викидають виключно в целофанових пакетах. Тому в них усе так добре влаштовано: демократично й правильно. Кажали, от вони заслуговують на демократію, а вам потрібна палка. І знаєте, що спадає на думку зараз – вони справді цивілізовані та достойні своєї комфортної демократії, бо вміють боротися за права, боронити себе і свої сім'ї від голоду та холоду, від свавілля чиновників та різних там Міжнародних валютних фондів.

ЄВРОПА У ВОГНІ -

УКРАЇНА В...

ПРОФСПІЛКИ

Такий самий різкий контраст між нашими і їхніми профспілковими організаціями. Їхні профспілки стоять на варті інтересів, наші – на варті розподілення соціальних благ. Їхні лідери бояться стати жертвою найманого вбивці, наші – жертвою фінансової перевірки (спробуй пояснити інспектору невідповідність офіційних доходів і шикарного «Лексусу» перед дверима). Їхні профспілкові очільники виборють право бути лідерами у боротьбі, наших - призначають самі ж роботодавці (смішно, чи не так?).

РОЗБІЖНОСТІ

А ми - дикі та недолугі, бо бути «мовчазним бидлом» у XXI столітті аморально та не гідно людини. Для прикладу, 1 жовтня довелося бути присутнім на зустрічі гу-

бернатора з мешканцями одного містечка в Київській області. Керівники району примусово зігнали до великої зали понад тисячу робітників, аби вони на власні вуха почули й нарешті повірили, як їм пощастило жити в часи неповторної Партії регіонів. Люди сиділи й тихо переглядалися. Гадаєте, хтось встав і демонстративно полишив залу, або жбурнув черевиком у велике київське цабе? Де там! Досиділи до кінця, дослухали численних міських підлабузників, що торік так само співали дифірамби неповторній партії БЮТ.

Який вихід? Жодного! Який вихід? Мовчати надалі, жити, як пропонують «донецькі пацани»: тихо, мирно й голодно. Тобто, культурно, терпляче очікуючи на «від стабільності до процвітання». Може хтось і дочекається. Хоча, після початку опалювального сезону, таких щасливчиків буде небагато.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

УКРАЇНЦІ МАСОВО ВІДМОВЛЯЮТЬСЯ ВІД КУРІННЯ

» ПРОТЯГОМ ОСТАННІХ П'ЯТИ РОКІВ В УКРАЇНІ КУРЦІВ ПОМЕНШАЛО НА ЧОТИРИ МІЛЬЙОНИ. СЕРЕД ЧОЛОВІКІВ ЇХНЯ КІЛЬКІСТЬ ЗМЕНШИЛАСЬ НА 17%, А СЕРЕД ЖІНОК СКОРОТИЛАСЬ МАЙЖЕ ВДВІЧІ.

Про це свідчать дані соціологічного дослідження «Глобальне опитування дорослого населення щодо вживання тютюну» (GATS). «Добровільне рабство» полишає багато наших співвітчизників. Міністерство охорони здоров'я вважає це особистим здобутком. Однак його представники констатують, що досі продовжують курити десять мільйонів українців. Отже, боротьба триває.

2005 року Україна була лідером в Європі за кількістю курців-чоловіків. Тоді шкідливу звичку мали 62% з них, нині з цигаркою не розлучаються вже 45%. Ще більше поменшало курців серед жінок. Їхня кількість скоротилася майже вдвічі.

«Дані GATS довели: більш як 90% населення підтримує заборону паління на робочих місцях. А на користь повної заборони реклами тютюнових виробів висловилися на 30% опитаних більше, ніж торік. Понад дві третини курців заявили, що зацікавлені у відмові від згубної звички, а кожен четвертий вже позбувся її», - розповів голова оргкомітету Коаліції громадських організацій та ініціатив «За вільну від тютюнового диму Україну» Микола Поліщук.

Фахівці наголошують, ефективна боротьба з курінням суттєво зменшить кількість смертей серед українців і не лише від серцево-судинних захворювань. Так, за даними Держкомстату, тільки за останні два роки загальна кількість смертей скоротилася на 45 тисяч. У МОЗ України це покращення пов'язують із ефективною боротьбою з курінням.

АНДРІЙ ДОБРИЦЬКИЙ.

» **КАЖУТЬ, КОЖНОМУ З НАС ГОСПОДЬ ВРУЧАЄ ТОЙ ХРЕСТ, ЯКИЙ МИ В ЗМОЗІ НЕ-**
КСТИ. ПРОТЕ ІНОДІ НАМ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО НА ЧИЮСЬ ДОЛЮ ВИПАЛО ЗНАДТО
БАГАТО ВИПРОБУВАНЬ... 48-РІЧНИЙ МАСАЖИСТ ІЗ ПОЛТАВИ АНДРІЙ ДОБРИЦЬКИЙ ВВАЖАЄ
СЕБЕ АБСОЛЮТНО ЩАСЛИВОЮ ЛЮДИНОЮ. ДВАДЦЯТЬ ТРИ РОКИ ТОМУ В ЙОГО ЖИТТІ
СТАЛАСЬ ТРАГЕДІЯ – ЧЕРЕЗ НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК ВІН ВТРАТИВ ЗІР. ХТОСЬ СПРИЙНЯВ БИ
ЦЕ ЯК ВИРОК, ХТОСЬ – ОБРАЗИВСЯ Б НА ДОЛЮ, А АНДРІЙ ПОСТАВИВСЯ ДО ВСЬОГО, ЯК ДО
ЧЕРГОВОГО ЖИТТЕВОГО ВИПРОБУВАННЯ.

«НАШЕ ЖИТТЯ ЗА НАС
НІХТО НЕ ПРОЖИВЕ...»

- Мої поневір'яння почалися ще в дитинстві. Мама померла щойно мені виповнилося п'ять років. А оскільки батько регулярно прикладався до чарчини, нас, чотирьох дітей (я був наймолодший), відправили до дитбудинку. Так я опинився в Полтавській школі-інтернаті №1.

Нещасним почувався тільки в першому класі – був дуже плаксивий. А от навчання давалося легко.

- Куди подалися після школи?

- До вищого зенітно-ракетного училища. Отримав розподіл у Мурманськ, за три роки став командиром стартової батареї. І все б нічого, але трапилось нещастя...

Щороку ми їздили на стрільби до Казахстану – там був ракетний полігон. Якось, заглушивши двигун, я вилазив з люка своєї самохідки, а в цей момент у корпус ззаду вдарила пускова установка. Я опинився під гусеницями власної машини, яка й проїхалася по мені. Механік намагався допомогти, запустив двигун і... здав назад, переїхавши мене ще раз (уперед не було ходу)... Потім був двогодинний переїзд до госпіталю в Приозерськ (невеличке містечко біля озера Балхаш). Лікар одразу попередив: «Не протягне і трьох днів». Але, як бачите, живу...

За три тижні мене перевезли літаком до московського шпиталю, де пролежав півроку. Лікарі боролися за переламані кістки і внутрішні органи, а коли кинулися лікувати очі, було запізно... Та й бачити я перестав одразу. Пригадую, ще під гусеницями чув шум двигуна, але нічого не бачив... Так закінчилася моя кар'єра військовослужбовця – у 25 років мене демобілізували.

- Повернулися до родини у Полтаву?

- Не зовсім. Дружина пішла

від мене, не витримавши цього тягаря. Проте невдовзі у моєму житті з'явилася Тетяна. Мені частенько доводилося відвідувати лікарню, вона ж працювала там стоматологом. Так і познайомилися. До речі, прожили разом 18 років. У тому, що я став таким, як є, її велика заслуга.

Можете уявити мій душевний стан, коли професор-офтальмолог Ігор Бенінсон сказав: «Юначе, я хочу, щоб ви опанували себе і зрозуміли: ви більше ніколи не бачитимете. Шукайте себе в новому житті». Спочатку я не повірив. Разом із дружиною «перелопатив» купу медичної літератури, неодноразово їздив до Москви і Санкт-Петербурга. Років за сім змирився, але сидіти, склавши руки, не міг. Оформився на роботу в Товариство сліпих, згодом став комерційним директором, співзасновником фірми.

- Отже, відкрили в собі бізнесовий талант?

- Так, але, на жаль, моя сліпота провокувала партнерів. У них постійно виникало бажання «кинути» мене. Тому закінчив курси масажу при Полтавській медакадемії. Вже сьомий рік працюю. Подобається, що ні від кого не залежу. Вийшов зі спальні – і вже на роботі. (Андрій не говорить про те, що став не просто масажистом, а одним із кращих спеціалістів у Полтаві – **авт.**). Сталися в житті й інші зміни – ми розлучилися з Тетяною. Вона була поряд у найважчі хвилини, підтримувала, але не склалися стосунки з її сином. Нещодавно я взяв шлюб утретє. Мою дружину звуть Наталя. Ми разом уже чотири роки.

- Мені цікавий один момент... Як відомо, жінки захоплюються в образ, а чоловіки – в картинку. Ви ж ніколи не бачили Наталі?

- Так само, як і Тетяна (посмі-

хається). А щодо картинки... Річ у тім, що в мене своя філософія стосунків. Будь-яка картинка з часом блідне, до неї звикає око. Ось тоді розумієш, наскільки важливою є душа людини. А оскільки я не бачу, то гостро відчуваю сутність інших людей. Картинка для мене не має жодного значення. Коли Наталя прийшла на масаж, це був подарунок долі. Я одразу відчув споріднену душу.

- А якою ви її уявляєте?

- Торкаюся носа, лоба, щік, підборіддя, а скласти цілісний образ не можу. Тому люди, із якими зустрівся вже в новому житті, сняться мені безликими, упізнаю їх за голосом. А от ті, кого колись бачив, – брат, сестри, інтернатські друзі, однокласники, товариші по службі, син – мають обличчям. Тож Наталю ніяк не уявляю і, чесно кажучи, не ставлю перед собою такої мети. Бо навіть якщо придумаю собі її образ, він все одно не відповідає реальному.

- Чи є рецепт, як навчитися жити в темряві?

- Треба виділити пріоритети. Ну, не можете бачити сонце й траву, то навіщо ж страждати, кривити душу? Я вирішив стати підтримкою для Наталі, зробити все, що від мене залежить для своїх пацієнтів. Усіх клієнтів знаю на дотик (сміється). Вважаю, професія масажиста – для сліпих, адже маєш справу з чистою механікою. Аби краще відчувати тіло, навіть зрячому слід заплющити очі.

- Андрію, спілкуючись з Вами, бачу перед собою щасливу людину.

- Авжеж, я цілком щасливий! Для цього в мене все є: взаєморозуміння, кохана дружина, робота, яка приносить задоволення. Але все одно потрібно йти вперед, адже наше життя за нас ніхто не проживе!

Ганна ЯРОШЕНКО

ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА ЧОЛОВІКА, ЯКИЙ МЕКАВ ЯК ВІВЦЯ

У
НІМЕЦЬКОМУ
МІСТІ КОБУРГ
ПОЛІЦІЯ
ЗААРЕШТУВАЛА
ЧОЛОВІКА,
ЯКИЙ УНОЧІ ХО-
ДИВ ВУЛИЦЕЮ
ТА ІМІТУВАВ
КРИКИ ТВАРИН.

Як розповіли представники Закону, 49-річний чоловік, хильнувши зайвого, почав мекати посеред вулиці, чим сильно розлютив мешканців довколишніх будинків. Вони й викликали поліцію.

Коли співробітники правоохоронних органів прибули на місце, то спробували заспокоїти порушника, однак він проявляв агресію і чинив опір. Менш тим, поліцейським вдалося втихомирити німця та доправити його у

відділок. На ранок хуліганові інкримінували порушення громадського порядку.

Під впливом алкоголю люди вдаються і до інших курйозних вчинків. Так, п'яного мешканця американського штату Флорида заарештували і відправили до в'язниці за те, що він сперечався... зі своїм велосипедом.

Чоловік кричав на транспортний засіб і намагався йому щось довести. Причина сварки залишилася незрозумілою.

ЕКСКАРСІЯ У МАЙБУТНЄ

» **Ф**АНАСТИКА ВЖЕ НЕ РАЗ СТАВАЛА РЕАЛЬНІСТЮ: ЧИСЛЕННІ ВІНАХОДИ, ЩО РАНИШЕ ІСНУВАЛИ ЛИШЕ НА СТОРІНКАХ РОМАНІВ ЖУЛЯ ВЕРНА, ОЛЕКСАНДРА БЕЛЯЄВА, СТАНІСЛАВА ЛЕМА, ВТІЛИЛИСЯ В ЖИТТЯ. НАРАЗІ МАЙБУТНЄ ПРОРОКУЮТЬ НЕ ТІЛЬКИ ФАНАСТИ. ВЧЕНІ-ФУТУРОЛОГИ, РЕТЕЛЬНО ВИВЧАЮЧИ ПРОЦЕС НАУКОВОГО РОЗВИТКУ, СКЛАДАЮТЬ ФОРСАЙТИ - ПРОГНОЗИ НА 20-30 РОКІВ НАПЕРЕД. І ЧИМ ДОСКОНАЛІШИЙ АНАЛІЗ, ТИМ ТОЧНІШОЮ Є КАРТИНКА.

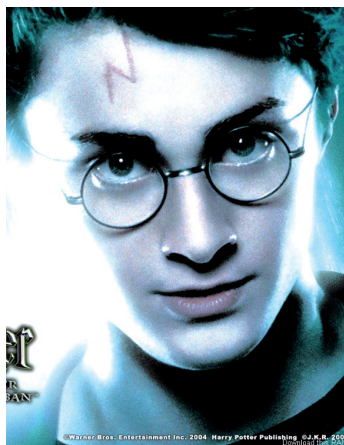
Discovery Channel запрошує здійснити дивовижну подорож у третє десятиліття XXI століття! Машина часу стартує у програмі «Новий світ». Подивіться, як ідеї, що нині здаються сміливими і революційними, стають буденними і звичними.

Попереду чотирнадцять екскурсій у часі. Протягом кожної програми можна буде побачити, якими в 2025-2030 роках будуть літаки, їжа та житло, робота і розваги. Всі прогнози будуть зроблені тільки на основі технологій, що реально існують, і тенденцій їхнього розвитку. Це робить прогнози ще достовірнішими.

Раніше в Японії форсайти складали кожні п'ять років. Ця практика довела, що вони збуваються щонайменше на 60-70%. Творці програми «Новий світ» підійшли до справи з граничною точністю, об'єднавши думки провідних учених і вивчивши всі ідеї та припущення. Підсумком цієї роботи стали чотирнадцять серій, що малюють нам картини дня прийдешнього. Переглядаючи їх, ви зможете прогулятися вулицями міст на воді й побачити весь світ за допомогою телепортації. Майбутнє відкриється перед глядачами як на долоні: епоха міст, що задихаються від смогу, піде в минуле, оскільки автомобілів стане менше, а затори на дорогах зникнуть. Людське життя триватиме 150 років, а машини мислитимуть майже так само, як люди. Штучний інтелект буде всюди, завдяки потужним комп'ютерам мікроскопічних розмірів. Навіть наш одяг буде мати штучний інтелект!

Які з цих прогнозів справдяться - покаже час, адже далеко не всі, здавалося б, перспективні рішення та ідеї ставали реальністю. Серіал «Новий світ» представляє бурхливу суміш винаходів і технологій, фантастики і реальності.

Дивіться програму 10 жовтня, о 15.35, а також з 4 до 8 жовтня, о 10.35.

ДЖОАН РОУЛІНГ НАПИШЕ ЩЕ ОДНУ КНИЖКУ ПРО ГАРРІ ПОТТЕРА

Авторка епопеї про маленького чарівника Джоан Роулінг не виключає, що незабаром з'явиться ще одна історія про Гаррі Поттера. Сенсаційну заяву Джоан зробила в телешоу Опри Вінфрі, де зізналася, що фінал сьомої частини історії не дає їй спокою. Там чарівник перемагає Темного Лорда в непростій битві і завершує свою місію.

Джоан вважає, ніби щось невисловлене досі проситься на папір. Розставання з персонажем засмучує авторку. «У фіналі читачі стикаються з великою трагедією. Усі, кого ми любимо, - мертві. Ми знаємо, що все скінчилося, і це шокує», - сказала вона. Саме тому письменниця продовжує писати історію.

Нагадаємо, раніше Джоан Роулінг відмовлялася продовжувати роботу над романом. За весь час видавцям вдалося продати 400 мільйонів екземплярів, що принесло прибуток у сумі 5,3 мільярда фунтів.

ЗНАЙДЕНО СПОСІБ ЗМУСИТИ ЧОЛОВІКІВ ЗІЗНАТИСЯ У ЗРАДІ

» КОМАНДА БРИТАНСЬКИХ ЕКСПЕРТІВ ПРОВЕЛА РЯД ЕКСПЕРИМЕНТІВ, В РЕЗУЛЬТАТІ ЯКИХ БУЛО ВСТАНОВЛЕНО, ЩО ПРЕДСТАВНИКІВ СИЛЬНОЇ СТАТІ МОЖНА ЗМУСИТИ РОЗПОВІСТИ ПРО ЛЮБОВНІ ПРИГОДИ. ПРИЧОМУ ВОНИ НЕ БУДУТЬ ЗНАТИ, ЩО ЗІЗНАЛИСЯ У СВОЇХ ГРІХАХ.

Вчені з Лондонського університету з'ясували причини, що змушують чоловіків і жінок розмовляти уві сні. Фахівці впевнені, що можна контролювати діяльність головного мозку за допомогою певних дій, коли чоловік перебуває під владою Морфея. Існують фази сну, коли майже всі нейронні структури загальмовуються, особливо якщо немає сторонніх подразників, таких як шум автомобілів, увімкнене світло або цокання годинника.

Саме в цей момент можна ставити чоловікові запитання, на які він дасть відверті відповіді. Але є дві важливі умови і одна перешкода, яка може вплинути на результат. Перше - чоловік не повинен хворіти жодними психічними, нервовим захворюванням або знаходитися під впливом стресу чи його наслідків. Друге - він має лягти спати не пізніше восьмої години вечора. І третє - визначити фазу повного розслаблення можна лише за допомогою спеціального приладу.

До речі, жінки на подібні дії не реагують. Цей феномен спантеличив медиків, проте вони вирішили продовжити роботу, аби знайти слабе місце і у представниць прекрасної статі.

ЛОЖКИ І ВИДЕЛКИ ЯК МИСТЕЦТВО

» Більшість «митців» навперей спішить прокричати на весь світ, мовляв, це вигадав і створив я, публічно «запатентувати» свою ідею, забезпечивши собі хай і скороминучу, але таки славу. Тому було незвично зустріти людину, яка ставиться до таких речей зовсім по-іншому - як до певної внутрішньої святості.

На Андріївському узвозі в Києві зазвичай тихо й спокійно - туристи і просто перехожі милуються-обговорюють-фотографують. Тому, коли почула крик, здивувалась і не могла звернути уваги. «Ану геть звідси! Не фотографуйте! Фото - 25 гривень!» - чоловік просто виштовхав туристів-іноземців подалі від свого краму. Ну, думаю, отак і твориться той плачевний імідж країни, у якій насправді і люди доброзичливі, і культура багата. Підходжу до того, на перший погляд, залізничка, що виблискувало на сонці - цікаво ж, що там такого унікального? І зацікавленість туристів стає зрозумілою - де ще вони можуть побачити віртуозні фігурки зі... столових приборів? Кумедні дон-кіхоти, офіціанти, художники з палітрами - і все з виделок, ножів, ложок. І вони зовсім не виглядають так, наче хтось це все погнув з великої злості - все акуратно, охайно, а головне - з фантазією. «Що, не бачила такого ніде? І не побачиш», - говорив збоку митець-відлюдник, як ох-

рестила його я.

Рецепти творчої кухні чоловік береже, як представники древніх родин кулінарів. «Скажу лише, що ніякого спякування тут немає - а далі думайте самі», - хитро усміхнувся. Людина вважає, що мистецькі ідеї, як і сама творчість - камерна й інтимна річ. Це все йде з глибини твого ества, процес вигадки й народження задумки - лише твій і більше нічий.

«Не хочу нікому розповідати про «своє», - каже пан Володимир. - Людина просто скопіює мене, і це вже не буде те унікальне й першочергове, яке є у мене». Сказав, що має розвинену інтуїцію і відчуває людей. А тому переконаний, що їх «посвячення» у його ідеї ні до чого доброго не приведе.

«Дивак», - скажуть одні. А може, це і є справжнє мистецтво? Творити не для того, аби обскакати конкурентів, аби перевершити неперевершене. А плекати це в собі, щоразу наповнюючи витримкою й концентратом оригінальності. Щоб потім показати світові тільки своє і нічого інше.

БЛИСКАВИЧНІ КАТАСТРОФИ

» ЩО РОБИТИ, КОЛИ ПІДСТУПАЄ ПОЛУМ'Я АБО НЕ РОЗКРИВАЄТЬСЯ ПАРАШУТ? МОЛИТИСЯ? ЗНЕВІРИТИСЯ? «ШУКАТИ ШЛЯХ ДО ПОРЯТКУ НАВІТЬ В ОСТАННЮ СЕКУНДУ!» - ТАК ВІДПОВІДАЮТЬ ГЕРОІ ТА АВТОРИ ПРОГРАМИ «БЛИСКАВИЧНІ КАТАСТРОФИ».

Іноді світ перевертається з ніг на голову в одну мить. Ніщо не віщує біди, але вже за секунду людина опиняється на крок від загибелі. Нова програма Discovery Channel «Блисквичні катастрофи» створена на основі аматорського відео, авторами якого стали безпосередні очевидці і навіть учасники подій.

Глядачі побачать справжні катастрофи, які об'єднує одне - вони сталися тієї миті, коли їх ніхто не чекав. І тим не менше, цієї миті вистачило, щоб не розгубитися і врятувати своє життя - доводять зйомки, представлені у програмі. Унікальні кадри та коментарі ведучого Рона Піттса не відпускають глядачів від екранів.

...Літак, що стартував з авіаносця, несподівано загорівся в повітрі - пілотів вдалося

катапультиватися за кілька секунд до вибуху. Сімейний пікнік обертається бідою, коли поруч падає винищувач «Стелс». В Італії в результаті землетрусу валиться церква, побудована 700 років тому. Вибух пального в Далласі руйнує все в радіусі кілометра. Будівля в Японії падає від тайфуну. Гелікоптер, що зазнав катастрофи, перетворює нафтоналивний танкер на палаючу вогненну кулю...

Передбачити ці та подібні катастрофи неможливо. Проте їх вивчення життєво необхідне для створення систем безпеки нового покоління. Часом тільки аматорські кадри допомагають знайти причину аварії і ключ до того, як її уникнути.

Приголомшливі, несподівані й видовищні події у програмі «Блисквичні катастрофи» 10 жовтня, о 10.05, на Discovery Channel.

«РОК СІЧ»: СТРУНИ НЕ РВУТЬСЯ, ОЧІ НЕ ГОРЯТЬ

» 2-3 жовтня на Трухановому острові відбувся фестиваль «Рок Січ». Обіцяної четвертої сцени не було, оскільки, за словами організаторів, «виконавців і так достатньо». Чого не скажеш про відвідувачів.

Стежками Труханового острову блукали вояки, вбрані у форму часів СС, котрі в темряві могли до смерті налякати перехожих напідпитку. Було кілька дівчат у «совєтських пілотках» і спідницях а-ля «Секс і місто». Власне про Січ нагадували колоритні українські козаки, котрі за окрему платню пригосщали кулішем і салом усіх охочих. Біля прес-центру група молодиків, не зважаючи на концерт, грали під акустичну гітару і на три голоси співали пісні «Бумбокс». У них на грудях висіли бейджі «Учасник», проте у прес-центрі їхні імена чи бодай назву гурту не назвали, бо не впізнали... У такій атмосфері розпочалася цьогоріч «Рок Січ».

На першій сцені під назвою «Човен» грали рок «Галочка», «Неділя», «Мандри», Марія Бурмака, «Тартак», «Пропала грамота», «Плач Єремії», ТНМК, ВВ та Mad Heads XL. Друга сцена - «Вежа» - об'єднала музикантів, що грають треш. А третя була призначена для DJ-музики. Початок фестивалю запланували на 17.00, проте грати українські гурти вийшли значно пізніше, вочевидь, через брак глядачів. Справа в тому, що цього року вхід на фестиваль уперше за свою історію був платний. Вартість квитка злякала і студентів. Зокрема на DJ-сцені у перший день фесту публіки взагалі не

було. Замість електронної музики там грала попса для фону. За таких обставин на острові були переважно журналісти, для яких вхід був безкоштовний, та безпритульні собаки, що кидалися на міліцію. «Тут кожен другий - байкер!» - кричав зі сцени Діля. Справді, ко-сухи де-не-де траплялися серед натовпу.

Головне, що Діля залишився задоволений публікою. «Тут зібралися люди послухати конкретні гурти. Немає тих, хто прийшов бухати чи мацати дівчат за сідниці», - сказав він.

«Раніше Січ називалася Запорізькою, а тепер її перейменували на «Рок Січ»? - запитав у мами один із наймолодший відвідувачів фестивалю - 10-річний Дмитро. Йому до музики було байдуже, він катався на скейті й кидався камінням у перехожих.

Організатори, мабуть, не чекали такого ігнору з боку публіки. Навіть пожежна машина чергувала під сценою. Але горіли хіба що «труби» у байкерів...

Хоча загалом фестиваль видався на славу: сало й куліш були смачні.

«ВІД ПАЦАНКИ ДО ПАНЯНКИ»

» В ОНИ ВУЛЬГАРНІ, ЛЕГКОВАЖНІ, НЕКОНТРОЛЬОВАНИ, НЕВИХОВАНИ ТА НЕОСВІЧЕНІ. ЇХ ЦІКАВЛЯТЬ ГРОШІ, А НЕ МАНЕРИ. ЧИ МОЖНА ВИПРАВИТИ ТАКУ, ЗДАВАЛОСЯ Б, БЕЗНАДІЙНУ СИТУАЦІЮ? ЧИ ЗДАТНІ ПАЦАНКИ СТАТИ СПРАВЖНІМИ ПАНІ?

Лише 13 жовтня ми зможемо відповісти на це запитання, подивившись в ефірі «1+1» прем'єру нового проекту «Від пацанки до панянки».

Десять учасниць з усіх куточків України отримають шанс пройти курс навчання у школі шляхетних дівчат. Протягом дев'яти тижнів у замиському будинку з ними працюватимуть елітні викладачі країни. Їхнє завдання - навчити учасниць шоу етикету, манер, вишуканості, стилю, догляду за собою, мов та мистецтва підтримувати розмову.

Наприкінці кожної програми дівчата проходять випробування на званих вечерях, світських заходах чи дипломатичних приййомах. Під час таких тестів вихованки школи зобов'язані продемонструвати все, чому навчилися. Найменш старанна учениця полишає проект...

Випускницею стане лише одна з десяти дівчат, яка й отримає диплом справжньої Леді.

РОМАН ЧАЙКА: «ЖУРНАЛІСТ - ЦЕ ЛЯЛЬКА-МАНЕКЕН ДЛЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО РОЗВАНТАЖЕННЯ»

ВІДОМИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ЖУРНАЛІСТ, ВЕДУЧИЙ ПРОГРАМИ «5 КОПІЙОК» ТА УСПІШНИЙ МУЗИКАНТ РОМАН ЧАЙКА НАРАЗІ ПЛАНУЄ ПОДАВАТИ ПОЗОВ ДО СУДУ. ПРИЧИНА - ВІДКРИТИЙ ЛИСТ НА АДРЕСУ СБУ, ПІДПИСАНИЙ ДЕПУТАТОМ КОЛЕСНІЧЕНКОМ, ЯКИЙ МІСТИТЬ ЗВИНУВАЧЕННЯ У РОЗПАЛЮВАННІ ГУРТОМ «МЕРТВІЙ ПІВЕНЬ» МІЖНАЦІОНАЛЬНОЇ ВОРОЖНЕЧІ. ФАКТ НІБИТО МАВ МІСЦЕ НА ФЕСТИВАЛІ «ГАЙДАМАКА.UA». ПРО «ВИЖИВАННЯ» ВІТЧИЗНЯНИХ ЖУРНАЛІСТІВ, РОЗКОЛ У ПРАВЛЯЧІЙ ПАРТІЇ ТА МУЗИЧНІ ЗДОБУТКИ МИ ПОГОВРИЛИ З РОМАНОМ ЧАЙКОЮ.

«ЦЕ НАКЛЕП НА ГРУПУ «МЕРТВІЙ ПІВЕНЬ»

- Колесніченко звинуватив учасників фестивалю «Гайдамака.UA» у розпалюванні міжнародної ворожнечі. Що сталося?

- Громадська організація «Русскоязычная Украина» (її голова - Колесніченко, депутат від Партії регіонів - авт.) розмістила на своєму сайті відкритий лист на ім'я голови СБУ, в якому звинувачує учасників фестивалю в розпалюванні міжнародної ворожнечі, пропаганді колабораціонізму, фашизму тощо. А групі «Мертвий півень» приписує пісню з абсолютно «тупим» текстом. По-перше, сам зміст її перебуває на рівні графоманських спроб заримувати «рима грима дверима», по-друге - ніде не зазначено авторство. Ми використовуємо тільки якісні літературні тексти знамих письменників і поетів. Тож цей лист - розповсюдження завідомо недостовірної інформації, тобто наклеп.

Я подав звернення громадянина на ім'я підписантів того листа (це так зване досудове реагування), чим надав шанс йому (Колесніченку - авт.) і його по-

літикам спростувати розповсюджену недостовірну інформацію. Якщо це не буде зроблено - я і мої друзі звернемося до суду.

«НАЙБІЛЬШЕ ОПОЗИЦІОНЕРІВ - ВСЕРЕДИНІ ПАРТІЇ РЕГІОНІВ»

- Цитата з Вашої статті: «Багато хто з партії влади вже розуміє, що найбільшою небезпечкою для влади є сама Партія регіонів». Розтлумачте, будь ласка.

- Нещодавно я написав статтю «Нова опозиція». «Опозицій» в Україні три, їх представляють Андрій Ключев, Юрій Бойко і Рінат Ахметов. Я зібрав висловлювання з критикою правлячої партії та проти узурпації влади - всі вони належать таким «опозиціонерам», як Тарас Чорновіл, Сергій Головатий, Леонід Грач та інші. Тобто виявилось, що найбільшими критиками влади є представники Партії регіонів або провладної коаліції.

- З чим це пов'язано?

- З ідіотизмом політичного спектру України, який вибудовувався десяти років. Ті, хто мають бути опозицією, досі не можуть зрозуміти, що повинні робити. А в Партії регіонів зараз внутрішні конфлікти

інтересів, бо її представники не мають жодної ідеології, а лише певний набір гасел. Щось для люмпена, щось для «советського» електорату, щось для представників бізнесу, котрі не знають іншого способу примножити свої статки, як сісти і дербанити бюджет. Постає інше запитання - чи не почнуться силові дії між тими, хто конфліктує (всередині Партії регіонів - авт.)?

- Чого чекати від майбутніх місцевих виборів журналістам?

- Регіональні журналісти повністю розчавлені місцевою владою. Я бажаю їм вижити. Найбільші фальсифікації та «обробка» населення відбуваються на місцевому рівні. У Києві вибори взагалі ска-

совано. Нічого доброго тут чекати не варто.

- Щоб Ви порадили репортерам-початківцям, які прагнуть займатися політичною тематикою?

- Це марудна справа. Наша політика - набір гасел, заяв, слів, відірваних від реальності. Журналістам треба «перелопатити» десятки тонн словесного сміття, аби отримати дві-три зернини істини.

«СУСПІЛЬСТВО НЕ РОЗУМІЄ ЗНАЧЕННЯ ЖУРНАЛІСТИКИ ДЛЯ ЗАХИСТУ ВЛАСНИХ ІНТЕРЕСІВ»

- В чому складність політичної журналістики?

- Треба розбиратися, що стоїть за черговою популістською брехнею. А популістами в нашій країні є всі політики. Якщо журналіст не хоче перетворитися на підставку для мікрофона, треба дуже багато працювати, або плюнути і займатися чимось іншим.

За кордоном шойно репортери повідомляють про ганебний вчинок політика, як суспільство обурюється, а слуга народу йде у відставку. А українці сварять власних журналістів. Ми - як гумова лялька-манекен для психологічного розвантаження: кожен (чи то політик, чи пересічний громадянин), проходячи повз, наб'є пику - і йому полегшало. Суспільство не усвідомлює значення журналістики для захисту власних інтересів. Коли затопчуть нас, про порушення прав пересічних громадян уже ніхто не повідомить.

«ПЛАНУЄМО НОВИЙ АЛЬБОМ «РАДІО АФРОДИТА»

- Ким Ви себе вважаєте - журналістом чи музикантом?

- Я почав займатися музикою ще в юності, а захоплення журналістикою почалось водночас із моментом створення гурту «Мертвий півень». За плечима вже був «червоний диплом» з біохімії. Творче начало перемогло науку. І в музиці, і в журналістиці важливим є процес творення. От і відчуваєш себе журналістом-музикантом.

- Що плануєте зараз?

- Ми бізнес-плану не маємо, бо не граємо у цей совковий шоу-бізнес з перерозподілу «понтів» і «бабла». Підготували «чорновий варіант» нового альбому під назвою «Радіо Афродита». Саме так називалася радіостанція Української повстанської армії, про що мало хто знає. Ми зробили збірку давніх пісень, які, на нашу думку, могли слухати тогочасні вояки для піднесення бойового духу. Наприклад, пісню «Марічко, чичері» ми переспівали як суміш індастріалу і цитати з «Пінк Флойд». Незабаром запишемо цей альбом.

- Дякую за інтерв'ю.

Юлія БОЯРСЬКОВА

СТРИБНУТИ З НЕБА? ЧОМ БИ Й НІ!

» ВІЯВЛЯЄТЬСЯ, ТАКА МОЖЛИВІСТЬ Є В КОЖНОГО. ФІНАНСИ, ЯК КАЖУТЬ, ТВОРЯТЬ ДИВА.

Якщо вам захотілося стрибнути з парашутом, до ваших послуг летовище в Бородянці. Відразу застережу - така розвага не з дешевих. Однак і бажаних відчуттів радість польоту чимало. Аби дочекатися своєї черги, довелося витратити кілька годин (з дев'ятої ранку - до другої дня), адже першими «пішли в небо» досвідчені парашутисти. 26 вересня серед них були навіть спецназівці «Альфи».

Що ж, новачкам зажди не легко. Довелося пройти кількогодинний інструктаж перш ніж стрибнути з купольним парашутом з висоти 800 метрів. Справжні профі кидаються в обійми вітру з чотирьох тисяч метрів, але новачкам

туди зась. Хіба що вони погодяться летіти як пасажирки. Так, так, ви все правильно зрозуміли... Виявляється, і в парашуті можна знайти місце для «компаньйона». Його прив'язують до майстра, який і за кільце заповітне смикне, і приземлення зробить.

Проте навіть такий стрибок (він має назву «Тандем») не для слабкодушких, адже цілу хвилину, цілі два з половиною кілометри ви летітимете донизу зі швидкістю двісті кілометрів на годину, і весь час думатимете чи розкриється парашут. І от коли майстер на решті смикне за кільце, а він це зробить лише на висоті 1,5 кілометра від землі, ви наче народитесь вдруге, відчувши

себе під «крилом», до речі, саме так називають спортивні парашути.

А тепер щодо вартості... Стрибок «Тандем» коштує від 130 євро, якщо ваша вага не перевищує 90 кілограмів. Якщо ж ви важите до 130 кг, доведеться викласти 160 євро. Самостійний стрибок з купольним (десантним) парашутом із висоти 800 метрів обійдеться значно дешевше - 280 гривень.

За ці гроші можна добряче полоскотати собі нерви й отримати потужний викид адреналіну. А ще - кайфанути від польоту та, як кажуть бувалі парашутисти, відчутти «планету під ногами». До речі, парашутисти народ не дуже говіркий і навіть скромний. Лише від колеги дізнався, що дехто зі спеців здійснив по вісім тисяч стрибків, і що бувають дні, коли доводиться підніматись у небо по десять-чотирнадцять разів.

Валентин СОБЧУК

МАЙДАНЧИК СІЛЬСЬКИЙ - МАЙДАНЧИК ОЛІМПІЙСЬКИЙ

Формула «якби не існувало, то його треба було б вигадати» тут не спрацює. Адже фізкультурно-спортивне товариство «Колос» розумні люди створили всерйоз і назавжди. Днями було відзначено його 60-річчя, а ювіляр вражає молодечим запалом. Це довели фінальні змагання Всеукраїнських літніх сільських спортивних ігор, які проводились на Київщині.

Щодо історії... Перестрибнувши три з половиною десятиріччя з моменту заснування, згадує другу половину 80-х. Знехтувавши традиціями, ВЦРПС створила безликого монстра – ВДФСТ профспілок. Почепивши нового прапора замість «Буревісника», «Локомотива», «Авангарду», «Зеніта», «Спартак» ну й всіх республіканських закладів агропрому – російського «Урожаю», латвійської «Варпи», нашого «Колоса» тощо. Але незмінний голова Центральної ради «Колоса» Анатолій Усенко вирішив – куди там марксистам – ламати догми. Забивши на сполох, піднявши громадськість, насаперед у профільних галузях, він разом із соратниками в усіх областях взявся відроджувати своє кровне спортивне об'єднання.

» Учасників спортивного свята привітали міністр АПК України Микола Присяжнюк, голова Київської держадміністрації Анатолій Присяжнюк, президент Національного олімпійського комітету, член МОК Сергій Бубка та багато інших знаних урядовців та політиків.

Зокрема, голова Київської обласної організації партії Відродження села Андрій Білий (на фото крайній праворуч) наголосив на вагомому особистому внеску голови Всеукраїнського ФСТ «КОЛОС» Анатолія Усенка (на фото другий праворуч) в розвиток спортивного руху в Україні та побажав йому довгих та плідних років праці на благородній стежі плекання спортивних талантів.

Аби перелічити подолані перепони, знадобилося б кілька газетних шпальт, проте марно Петрович порадив усім районним осередкам зберегти стяги.

За принципом «є штандарт – є дивізія». Логіка полягала в тому, що спорт на селі настільки специфічний річ, що його неряельно уніфікувати з фабрично-будівельно-заводським побратимом. Наступні роки показали, що то вірний курс. Звісно, всі світові й тутешні кризи не минули масового спортивного руху. Скільки тренувальних та змагальних арен змінили форму власності. Щодо Усенка, то він буквально чіплявся за кожен спортмайданчик, кожен ігровий зал. Зрештою, ключові позиції вдалося вберегти від «прихватації». Будь ласка, цього літа Скадовськ, що на Херсонщині, приймав Дитячий фестиваль під гаслом «Хто ти, майбутній олімпієць?». Масштаб переконливий: 18 видів спорту, майже 5000 учасників.

Від юнацьких спортшкіл шлях

до олімпійської збірної не миттєвий, але ж приклади зовсім свіжі. Вінничанка Наталія Добринська в легкоатлетичному семиборстві та боксер Василь Ломаченко з Білгород-Дністровського на Одещині зійшли на верхню сходинку п'єдесталу пекінської Олімпіади-2008. Там, до речі, за сумою медалей (2-2-1) вихованці «Колоса» випередили показники 173 країн світу й умовно розділили - за критерієм «золота» - 28 місце з посланцями Куби, Казахстану, КНДР, Монголії, Швейцарії, Аргентини, Таїланду та Мексики. Звичайно, про такі рубежі мріють ті 411 тисяч дітлахів, котрі вийшли на старт пошукових змагань серед учнів сільських загальноосвітніх шкіл, і майже 95 тисяч студентів вищих навчальних закладів системи АПК. І це тільки на першому етапі!

- Нинішній рік, - зазначив Анатолій Усенко, - став серйозним випробуванням для керівників усіх ланок товариства. Нам слід встояти й не втратити завойованих позицій, як передбачено Державною цільовою програмою розвитку українського села на період до 2015 року. Тоді вітчизняна фізична культура на засадах масового оздоровлення та досягнень спортивної майстерності щасливо розвиватиметься серед сільського населення всіх регіонів. Між іншим, буквально півтора місяці тому вихованка «Колоса», списометальниця Катерина Дерун з Броварського ВУФК перемогла на Перших юнацьких Олімпійських іграх у Сінгапурі. А то вже плеяда, народжена в суверенній Україні. Отже, перспектива є, й ми намагатимемося її збагатити.

Додамо, що суперфінальне свято Всеукраїнських сільських ігор успішно пройшло в містах Борисполі (там розташувалася епіцентр події), Переяславі-Хмельницькому, Білій Церкві, Ірпені, а також Барішівському та Обухівському районах столичної області. Підключився й Національний університет біоресурсів і природокористування України, де відбулися турніри з легкої атлетики й настільного тенісу для вузівських команд. Загалом же, поряд із цими популярними видами спорту, чемпіонів та призерів визначали з боротьби вільної та греко-римської, важкої атлетики, гирьового спорту та армрестлінгу, волейболу, кросу.

Палко вітали присутні на Бориспільському стадіоні «Колос» таких зірок спорту, як олімпійські чемпіони Віктор Цибуленко та Людмила Лисенко-Гуревич, призери Олімпіад Ольга Коробка, Віктор Путятін та Володимир Стерлік, заслужені тренери Юрій Гаммерштедт, Василь Драга, Леонід Смелаш, чемпіон СРСР Анатолій Зайцев, багаторазові медалісти Всесвітніх ігор ветеранів Петро Базюченко та Валентина Крепкіна, заслужений працівник фізичної культури Віталій Ігнатенко та інші. Проте й після яскравого форуму сільські ігри на честь ювілею «Колоса» продовжуються.

ДЕ КІНЬ, А ДЕ НАЇЗНИК...

» ЗІБРАВИШИ ДОКУПИ ЄВРОКУБОВУ ГАНЬБУ КІЇВСЬКИХ ДИНАМІВЦІВ НА ПОЛІ ТИРАСПОЛЬСЬКОГО КЛУБУ «ШЕРИФ», ТРОХИ ОПТИМІСТИЧНІШУ КАРТИНУ ПРОТИ «ШАХТАРЯ» В ДОНЕЦЬКУ (ЩОПРАВДА, З ТИМ САМИМ РЕЗУЛЬТАТОМ – 0:2), ПРИХІД ДО «ДНІПРА» ІСПАНСЬКОГО НАСТАВНИКА ХУАНДЕ РАМОСА Й ЗІГЗАГИ «КАРПАТ» НА ДВОХ ФРОНТАХ, КОРЕСПОНДЕНТ «FTV» ЗВЕРНУВСЯ ДО ВІДОМОГО ФАХІВЦЯ В'ЯЧЕСЛАВА ГРОЗНОГО. ЦІКАВИЛО, ЧИ НЕ ПЕРЕВЕЛИСЯ В НАС ТРЕНЕРИ-ПЕРЕМОЖЦІ?

- Гадаю, ні. Поставте Блохіна або Фоменка на «Барселону», яка водночас є командою зірок і командою-зіркою, невже вони розгубилися б? Адже методично, ні Олег Володимирович, ні Михайло Іванович не програють іноземним колегам. А от коли треба у наших реаліях «ліпити» ансамбль у дейтності, визначеному власниками, тут – даруйте... Навряд чи європейський тренер продемонструє швидкий результат на українських або російських теренах, коли

його установки та зауваження гравці отримують через зазвичай далекого від футболу перекладача. Важливі нюанси губляться «в дорозі». Ба більше – сеньйор Рамос, дворазовий володар Кубка УЄФА, поки не мав злетів за межами Піренеїв, приміром, у лондонському «Тоттенхемі». Але нехай мої застережен-

Чи досягне Хуанде РАМОСУ вибороти такі кубки й знашми «Дніпром»?

ня виявляться даремними. З «Дніпром» мене еднають роки співпраці, а Максим Калиниченко грав і за московський «Спартак», де я асистував Олександрові Романцеву. Наразі в дніпрян чи не найздібніша лінія півзахисту в країні, чимало хлопців виступає за збірні – національну та молодіжну. Тож іспанець прибув аж ніяк не в тундру.

- **Гаразд, В'ячеславе Вікторовичу, але ж не факт, що в.о. головного тренера «Динамо» Олег Лужний після відставки Валерія Газзаєва набуде таких же повноважень, як у згаданому вами спартаківському колективі має Валерій Карпін? Власників клубу треба було переконати, що Карпін не гірший знавець від Міхаеля Лаудрупа.**

- А що здійснив у Росії даниєць? Зрозуміло, на полі він досяг визнання. Чого варті 104 матчі за збірну! Але, як мовиться, кінь та наїзник – різні професії. Лаудруп не впливав стильові особливості москвичів, а Карпін стовідсотково свій. Отримати компенсацію й достроково поїхати, не вправившись, – це для варяга, а Валера

куди подінеться? От і повертає човен на звичну хвилю. Давайце не применшувати талантів тих, хто пройшов союзна школу. Чого далеко брати – легендарний голландець Франк Райкард із своїм «Галатасараєм» так і не здолав цієї осені «Карпати» під орудою Олега Кононова, який сам виступав аж за смоленську «Іскру» та вітебський КІМ. На мою думку, Лужного та його підопічних боляче зачепила занадто гостра критика у ЗМІ, тож на «Донбас Арені» динамівці нагадали, що їх заразно списувати в тираж. А скільки років кияни працювали без великого Лобановського тільки за певними моделями наукової лабораторії Анатолія Зеленцова? Мабуть, до появи на містку Юрія Сьоміна. Тепер важливо, який курс далі оберуть Ігор Суркіс та його акціонери. І ще показовий момент. Коли Мирон Маркевич прийняв «Металіст», харків'яни були далекі від лідерства. Разом з Олександром Ярославським вони поступово позбавлялися типових стандартів, створюючи єдину стратегію – від юнацької академії до прем'єр-ліги.

АНЕКДОТИ ВІД

...І питає Червона Шапочка:
- Бабусю, а чому в тебе такі великі...
- Так силікон, онучко!

Коли будеш до мене свататися,
приходь пішки! Як прийдеш на білому коні – він обов'язково прямо під балконом купу навалить.

Повертається мужик із навколосвітнього плавання, а вдома скелет у шафі. ...Не дочекався.

Сидить мужик на лавці і дивиться як півень курочку топче. Раптом підходить бабка і кидає зерно: «Цип-цип». Півень кидає свою справу і починає швиденько клювати. Мужик (перелякано хреститься):
- Боже! Не дай так зголодніти!

Гарні мужики на дорозі не валяються. Вони валяються на дивані.

Залежно від інтонації, один матюк автомеханіка Петрова може означати до 50 різних деталей і пристроїв.

Медсестра набирає проби води у басейні. Відпочивальник, що плаває поруч, запитує:
- І що це буде?
- Загальний аналіз сечі по санаторію!

Маска для обличчя:
Взяти квашену капустку, укласти її на тарілочку, полити олійкою. З'їсти «делікатес» під чарочку горілки. Обличчя блаженно посміхається і свіжіє...

Нині у доробку Джигарханяна понад 200 кіноробіт. Він став першим російським актором, ім'я якого увійшло до Книги рекордів Гіннеса за кількістю зіграних ролей.

Ми пропонуємо Вам десять маловідомих фактів із життя актора:

Про своє прізвище:
«Мене часто запитують, як перекладається моє прізвище. «Джигяр» - по-вірменськи печінка. На Сході це слово має ще одне значення - душа. А «хан» - господар. Свого родоvodu я не знаю. Відомо лише, що мій дід був тбіліським скоморохом, складав вірші, хоч був і неписьменний (диктував їх моїй мамі, а вона записувала). Його постійно запрошували на весілля, адже знав безліч тостів і пісень».

Про перші успіхи і поразки: «У дипломному спектаклі «Без вини винуваті» ереванського театрального інституту я зіграв Незнамова. Монолог про матерів, які кидають своїх дітей, у перший вечір виголосив так, що сам заплакав. Зал ревів від захоплення! Наступного дня та сама вистава, а я порожній, мов барабан. Почав імітувати почуття, ридати... Наступного ранку вчитель «лінчував» мене перед усім курсом. Це я, вчорашній триумфатор, пережив важко. І за п'ятдесят років пам'ятаю ту розмову!»

Про акторську долю: «Я прожив у мистецтві щасливе життя. Мене не знімали з ролей, не виганяли з театру. Якщо я проходив проби у кіно, то переважно перемігав. Лише раз отримав відмову - від режисера Юлія Райзмана у стрічці «Час бажань».

Про нездійснене:
«Багато років грав

АРМЕН ДЖИГАРХАНЯН:

«МРІЯВ ЗІ СЦЕНИ ПОПІСЯТИ В ЗАЛ...»

ЦЕЙ РІК ДЛЯ АРМЕНА БОРИСОВИЧА ВОІСТИНУ ЮВІЛЕЙНИЙ. УЛЮБЛЕНИЙ МІЛЬЙОНАМИ ГЛЯДАЧІВ АРТИСТ СВЯТКУЄ 55-РІЧЧЯ ТЕАТРАЛЬНОЇ КАР'ЄРИ І 50-ЛІТТЯ КІНЕМАТОГРАФІЧНОЇ. КРІМ ТОГО, 15 РОКІВ ТОМУ ВІН ЗАСНУВАВ СВІЙ ТЕАТР У МОСКВІ.

Нерона в Театрі Маяковського. Мріяв зі сцени попісяти в зал. Нерон - це ганьба людства, образа. А словами так не образиш. Мала бути якась дія. Я говорив про своє бажання режисерові Андрію Гончарову. Він довго слухав мене, а потім сказав:

«Якщо ризикнете - зробіть». Але я не ризикнув».

Про те, як Джигарханяна прийняли за кіномангата: «Це було 1966 року, коли ми приїхали на Каннський кінофестиваль. Я навіть не зрозумів у чому справа - від мене не відходили, догоджали, зустрічали як короля, оселили у трикімнатному номері. Я подумав: напевно, фільм мій сподобався. І лише потім дізнався, що

всі вирішили, ніби я власник кіностудія «Армен-фільм» - дуже багата і важна персона».

Про докори преси:
Журналісти часто закидають Джигарханяну, що він багато і необдуманно знімається, не відкриває нових героїв і образів, а це псує його репутацію. На подібні випадки актор відповідає так: «Акторська

Російський фільм за участі Джигарханяна претендує на «Оскар». У цьому році фільм Олексія Учителя «Край» представлятиме Росію на церемонії вручення премії «Оскар». Дія стрічки відбувається восени 1945 року в глухому тайговому селищі під назвою Край.

професія - як життя. Вона не знає зупинки, весь час у русі. Адже і в житті не все складається ідеально. Не можна кожним пострілом

потрапляти в десятку. Прагнути треба, але досягти нереально».

Про фільм «Місце зустрічі змінити не можна»:

«Він чітко відповідає жанру. У ньому немає туфти, адже зійшлися хороша література (брати Вайнери), режисера Говорухіна і переконлива акторська команда. Але ватажка банди «Чорна кішка» Карпа (Горбатого) мені було грати не дуже цікаво. Я актор, розпечений справжньою драматургією...»

Про рішення піти зі сцени: «Років зо три тому вирішив: досить! Причина - вставні зуби. Раніше у мене були монологи по вісім сторінок. Зараз я їх уже не можу зіграти. Три години на сцені треба щось робити. Не можна втрачати увагу публіки. Щойно в залі почнеться кашель, вважайте справа пропала. Це вам не кіно, де, раптом що, можу сказати: «Стоп, у мене випали зуби. Давайте ще дубль».

Про незіграні ролі:
«У мене немає ролей, які я хотів би зіграти. Для мене важливі мої проблеми. Коли я втрапив доньку, то вперше зрозумів, що таке «Король Лір». Звісно, я своє виплакав, відстраждав. Ролі для мене не існують, є тільки біль...»

Про улюбленого кота Філю: «Одного разу він врятував мені життя. Я повертався від друзів на підпитку, але все одно сів за кермо. Пізно було, ніч, тож я заснув. Раптом - удар. Це Філ стрибнув на мене. Відкрив очі - мчу зустрічною смугою. Добре, що була порожня вулиця, інакше - смерть... Вісімнадцять років Філя жив зі мною. Дуже любив його, він був слухняний.

Анатолій ЛЕМИШ

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ
(з 11 до 17 жовтня)

Овен (21.03—20.04) - Ви перебуваєте за крок від важливої, доленосної зустрічі. Попереду чекає несподіваний успіх. Остерігайтесь неперевіреної інформації. Навчіться чути, а не просто слухати опонентів. Так Ви дізнаєтесь багато цікавого. Спілкування з родичами принесє задоволення. Сприятливий день - субота, несприятливий - понеділок.

Телець (21.04—20.05) - якщо сперечатиметесь з кимось, критика має бути конструктивною. Жодних безпідставних звинувачень! Жодних припущень чи неперевірених фактів! Проявіть мудрість і терпіння. Відкладіть відповідальні зустрічі. Відпочиньте на природі - це відновить енергію та сили. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

Близнюки (21.05—21.06) - Ви на порозі змін. Для початку зосередьтеся на меті. Непогано, щоб вона була чіткою і зрозумілою. Не упустіть удачу, адже вона сама йде Вам у руки. Енергії вистачить для реалізації всіх ідей та планів. Ви здатні втілити в життя будь-який задум. Сприятливий день - четвер, несприятливий - понеділок.

Рак (22.06—22.07) - все залежить від Вашої поінформованості! Уважно прислухайтеся та придивляйтесь до свого оточення. Пам'ятаєте приказку: «Не все золото, що блищить»? Будьте пильні, не дайте себе ошукати і успіх неодмінно завітає до Вас.

Лев (23.07—23.08) - можете сміливо братися за виконання нового проекту, особливо якщо він обіцяє непогані прибутки. Прислухайтесь до інтуїції, вона підкаже вірний вихід. Ви гідно вийдете з будь-якої ситуації. Стосунки з близькими поліпшаться. Не перенапружуйтеся!

Діва (24.08—23.09) - розвиток подій тимчасово призупиниться, але не з Вашої вини. Візьміть тайм-аут: відновіть сили, відпочиньте. А з наступного тижня життя набере звичних обертів. Ваші пропозиції схвалюватиме як керівництво, так і родичі та друзі.

Терези (24.09—23.10) - фортуна посміхається Вам! Наразі можете починати будь-які справи. Попереду чекає приваблива ділова пропозиція, яка вимагатиме чимало сил і часу. Добре зважте всі «за» і «проти». Якщо впевнені - дійте!

Скорпіон (24.10—22.11) - час відповідати за давні помилки. Не розраховуйте на допомогу друзів - Ви маєте впоратися самостійно. Не перекладайте власні проблеми на близьких. Притримайте язика, не відкривайте душу першому-ліпшому - цим можуть скористатися недоброчинцями.

Стрілець (23.11—21.12) - час вдалих для кар'єри та вирішення серйозних справ. Ви дуже цінуєте свій авторитет і компетентність, але не варто відстоювати його надто активно, особливо у присутності більш досвідчених людей. Довіртеся інтуїції у ділових та особистих питаннях.

Козеріг (22.12—20.01) - доведеться неабияк попрацювати, виконуючи поставлені завдання. Багато часу відніматиме робота, але не дайте їй поглинути Вас. Попереду чекають нові випробування, тож без підтримки близьких та друзів Вам не впоратись.

Водолій (21.01—20.02) - на перший план виходить робота. Акуратність та відповідальність у документах не будуть зайвими. Ділове партнерство може завершитись перспективною угодою. У суботу-неділю вирішуйте справи, які давно відкладали.

Риби (21.02—20.03) - Ви можете звернути гори! У професійній сфері на Вас чекає плідна співпраця. Обставини складатимуться сприятливо, треба лише скористатися ними. Не розпорошуйтеся на дрібниці, зосередьтеся на основному. Близьким знадобиться Ваша підтримка та допомога. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - понеділок.

4 820114 730015

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

Шеф-редактор Валерій СТЕПАНЮК
В.о. головного редактора Ірина КЛІЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, видруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Замовлення 06025

Наша адреса: 01004, Київ, вул. Пушкінська, 21-а. E-mail: gputele@bigmir.net

Телефони редакції:
Тел./факс: 235-01-04, тел. 234-12-61

Індекс: 60953

ГАЗЕТУ ЗАРЕЄСТРОВАНО 25.II.1994 Р. СВДОЦТВО ПРО РЕЄСТРАЦІЮ:
СЕРІЯ КВ № 462. РОЗДРІБНА ЦІНА - ДОГОВІРНА

УВАГА

ПІДПИСКА

Для всіх постійних та нових читачів найдавнішого видання України, яке понад п'ятдесят років віддано несе рідне слово до кожного серця і домівки, пропонуємо передплату на наступний рік.

на 1 місяць 12 грн.04 коп.

на 3 місяці 36 грн. 12 коп.

на 6 місяців 72 грн. 24 коп.

ІНДЕКС У КАТАЛОЗІ - 60953